

Številka: 018-036/2026-24

Datum: 18. 5. 2026

SKLEP

Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil (v nadaljevanju: Državna revizijska komisija) je na podlagi 39. in 70. člena Zakona o pravnem varstvu v postopkih javnega naročanja (Uradni list RS, št. 43/2011 s sprem.; v nadaljevanju: ZPVPJN) v senatu dr. Mateje Škabar, kot predsednice senata, ter Aleksandra Petrovčiča in Marka Medveda, kot članov senata, v postopku pravnega varstva pri oddaji javnega naročila »*Leseni zaboji za shranjevanje in transport*«, na podlagi zahtevka za revizijo vlagatelja MILES lesne tehnologije d.o.o., Apače 9, Apače, ki ga po pooblastilu zastopa Odvetniška pisarna Jadek & Pensa d.o.o., Tavčarjeva ulica 6, Ljubljana (v nadaljevanju: vlagatelj), zoper ravnanje naročnika Republika Slovenija, Ministrstvo za obrambo, Vojkova cesta 55, Ljubljana (v nadaljevanju: naročnik), dne 18. 5. 2026

odločila:

1. Zahtevku za revizijo se ugotovi in se razveljavi odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. 430-390/2025-24 z dne 9. 2. 2026.
2. Naročnik je dolžan vlagatelju povrniti stroške postopka pravnega varstva v višini 10.955,78 EUR v roku 15 dni od prejema tega sklepa, v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višja stroškovna zahteva vlagatelja se zavrne.
3. Zahteva izbranega ponudnika za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva se zavrne.

Obrazložitev:

Naročnik po odprtem postopku oddaja javno naročilo za dobavo lesenih zabojev za shranjevanje in transport. Obvestilo o predmetnem javnem naročilu je bilo dne 3. 12. 2025 objavljeno na portalu javnih naročil, pod št. objave JN009448/2025-Eue16/01, in v Uradnem listu Evropske unije, pod št. objave 803576-2025.

Dne 10. 2. 2026 je naročnik na portalu javnih naročil objavil dokument »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. 430-390/2025-24 z dne 9. 2. 2026 (v nadaljevanju: odločitev o oddaji javnega naročila), iz katerega izhaja, da je javno naročilo oddal ponudniku LESKA proizvodnja, trgovina, inženiring, d.o.o., Ulica Konrada Babnika 25, Ljubljana - Šentvid (v nadaljevanju: izbrani ponudnik), čigar ponudba se je po merilih uvrstila na prvo mesto.

Vlagatelj, ponudnik z drugouvrščeno ponudbo, ki jo je naročnik ocenil kot dopustno, je zoper odločitev o oddaji javnega naročila vložil zahtevek za revizijo z dne 20. 2. 2026. Uvodoma zatrjuje, da mu je naročnik kršil pravico do vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika. Četudi je vlagatelj zahteval vpogled v celotno ponudbo izbranega ponudnika, vključno z dokumentom, ki je po izjavi naročnika predstavljal dokazilo, da so vezane plošče izbranega ponudnika 100 % EU izvora, mu naročnik vpogleda v ta dokument ni omogočil, ker naj bi izbrani ponudnik slednjega v celoti označil za poslovno skrivnost. Vendar podatek o izvoru blaga predstavlja podatek o specifikaciji ponujenega blaga, ki mora biti javen, posledično pa ne bi smel biti zakrit. Vlagatelj zato za primer, če bi naročnik zahtevek za revizijo zavrnil, Državni revizijski komisiji predlaga, da vlagatelju dovoli vpogled v dokument oziroma dokazilo o tem, da so vezane plošče 100 % EU izvora, ter mu dovoli, da zahtevek za revizijo spremeni ali dopolni z novimi kršitvami, dejstvi in dokazi, ki jih bo pridobil pri vpogledu. V nadaljevanju vlagatelj utemeljuje navedbo, da na vzorčnem zaboju izbranega ponudnika ne bi smel biti odtisnjen FSC logotip, saj izbrani ponudnik ni izpolnil pogojev za njegovo uporabo. V tej zvezi navaja, da je FSC (tj. »Forest Stewardship Council GmbH«) mednarodna in neprofitna organizacija, ki promovira trajnostno gospodarjenje z gozdom, izdaja pa tudi certifikate za lastnike gozdov in za podjetja oziroma izdelke, ki uporabljajo gozdne proizvode. Namen certifikacije v skladu s standardi FSC je v podpiranju odgovornega ravnanja z gozdovi na svetovnem nivoju. V Sloveniji je certifikat FSC pridobila družba Slovenski državni gozdovi, d.o.o., Rožna ulica 39, Kočevje (v nadaljevanju: SiDG) za vse državne gozdove, v okvir tega certifikata pa je vključenih tudi nekaj slovenskih podjetij v lesno-predelovalni verigi. Ni sporno, da izbrani ponudnik razpolaga s FSC certifikatom – enako kot vlagatelj je namreč vključen v certifikat »Slovenski državni gozdovi, d.o.o. 'Group of Secondary Producers'«. Vendar pa dejstvo, da izbrani ponudnik ima FSC certifikat, še ne pomeni, da lahko neomejeno in brez dodatnih preverjanj uporablja FSC žig, kot je to storil v zvezi s predmetnim javnim naročilom. Izbrani ponudnik samostojnega FSC certifikata nima in se je v ponudbi skliceval na skupinski certifikat pod okriljem SiDG. V SiDG so na podlagi poizvedbe vlagatelja pojasnili, da s strani izbranega ponudnika niso prejeli nobene zahteve po odobritvi uporabe FSC logotipa. SiDG je pojasnil, da je izbranemu ponudniku na njegovo zahtevo posredoval FSC logotip, ki bi ga slednji lahko postavil na certificiran proizvod, in navodila za uporabo. Vendar takšna pridobitev še ne zadošča za dejansko uporabo logotipa na produktih. Gospodarski subjekt mora namreč vsakokrat, pred uporabo logotipa na FSC certificiranem produktu, le-to poslati v odobritev SiDG kot nosilcu skupinskega certifikata, ta pa v nadaljnje preverjanje certifikacijski hiši. Šele po potrditvi se lahko žig FSC uporabi na izdelku, kot je npr. vzorčni zaboj. V konkretnem primeru SiDG s strani izbranega ponudnika ni prejel nobenega osnutka uporabe, ki bi ga lahko posredoval v odobritev certifikacijski hiši. SiDG je izbranega ponudnika na to tudi izrecno opozoril, saj navedeno predstavlja pogoj, da se lahko FSC logotip natisne na FSC certificiranem proizvodu. Pri tem je SiDG še poudaril, da se kakršnakoli uporaba FSC logotipa brez odobritve certifikacijske hiše tretira kot hujša kršitev. Iz tega pa sledi, da izbrani ponudnik FSC logotipa na vzorčnem zaboju ne bi smel uporabiti. Nadalje v tej zvezi tudi ne gre spregledati pojasnila SiDG, da je za uporabo FSC logotipa na proizvodu potrebno kreirati logotip, ta logotip pa se lahko uporablja samo na FSC certificiranih proizvodih, kar pomeni, da je moral proizvajalec v celotnem procesu uporabljati lesni material, ki je dokazljivo (preko računov in dobavnic dobavitelja) FSC certificiran. To bi moral preveriti SiDG kot nosilec skupinskega certifikata, vendar izbrani ponudnik v zvezi s predmetnim javnim naročilom certificiranja porekla lesa pri SiDG ni sprožil. Brez te dokazljivosti pa se FSC logotip na proizvodu ne sme uporabljati in gre za večje neskladje s FSC standardom FSC-STD-

50-001 V2-1, ki določa pravila uporabe FSC znaka za imetnike certifikata. Imetniki certifikata, ki niso samostojni nosilci, temveč so certificirani v okviru združenja, ne morejo samostojno odločati o uporabi FSC žiga, temveč morajo za to pridobiti dovoljenje nosilca certifikata (v konkretnem primeru SiDG) in certifikacijskega organa, kar je potrdil tudi predstavnik FSC International za Slovenijo. Medtem ko je vlagatelj izvedel vse navedene korake in pridobil odobritev uporabe FSC žiga na vzorčnem zaboju, izbrani ponudnik dovoljenja za uporabo FSC žiga na vzorčnem zaboju ni imel. Nadalje nizka ponudbena vrednost izbranega ponudnika dokazuje, da izbrani ponudnik ne izpolnjuje zahteve, da so vezane plošče 100 % EU porekla in niso iz držav, ki imajo prepoved dobave na trgu EU (Belorusija, Rusija). Vezane plošče s FSC certifikatom so namreč bistveno dražje od tistih brez FSC certifikata, zato je verjetno, da je les pri izbranem ponudniku iz FSC ne-certificiranega vira, lahko celo prepovedanega izvora. Izbrani ponudnik tudi ne izpolnjuje več preostalih tehničnih zahtev. Glede na zgoraj obrazloženo se namreč vzbuja dvom, da – poleg že navedenega – ni izpolnjena zahteva, da morajo biti brezove vezane plošče I. ali II. kvalitete (B/B ali B/BB), kot tudi ne zahteva, da mora biti material zaboja vlagoodporen. V zvezi z zahtevo, da mora biti na notranji strani zaboja žig FSC znaka in serijska številka ter pečat proizvajalca, pa gre ponovno poudariti, da zgolj »štampljka« na vzorčnem zaboju ne zadošča, saj je treba pridobiti potrditev certifikacijske hiše. Četudi je torej izbrani ponudnik na zaboj dal žig FSC znaka, navedeno samo po sebi ne zadošča, saj je izbrani ponudnik žig FSC, kot že pojasnjeno, uporabil v nasprotju s pravili, kar predstavlja hujšo zlorabo. Dalje izbrani ponudnik tudi ne izpolnjuje zahteve, da morajo biti kovinski deli zaboja toplotno prašno barvani z enako barvo po RAL lestvici kot zaboj (pri čemer naročnik dopušča minimalno razliko odtenkov barve glede na podlago – les in kovina). Vlagatelj je namreč na vpogledu pri pregledu vzorca ugotovil, da okovje slednjega ni toplotno prašno barvano, saj je bilo na vzorcu vidno luščenje barve, do takšnega luščenja pa pri ustrezni obdelavi okovja s toplotnim prašnim barvanjem ne more priti. Prav tako je vlagatelj na vpogledu ugotovil, da je pri vzorcu zaboja izbranega ponudnika okovje nekakovostno pričvrščeno in da vijaki oziroma pritrilni elementi popuščajo, kar predstavlja še nadaljnje neizpolnjevanje tehničnih zahtev. Glede na navedeno vlagatelj Državni revizijski komisiji predlaga, da zahtevku za revizijo ugotovi in razveljavi naročnikovo odločitev o oddaji javnega naročila, zahteva pa tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Izbrani ponudnik, ki ga v postopku pravnega varstva po pooblastilu zastopa odvetnik Žan Borštnar, Likozarjeva ulica 6, Ljubljana, se je z vlogo z dne 2. 3. 2026 opredelil do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo. Uvodoma navaja, da dokument, s katerim je v obravnavanem postopku javnega naročanja dokazoval, da so vezane plošče 100 % EU izvora, predstavlja poslovno skrivnost v smislu prvega odstavka 2. člena Zakona o poslovni skrivnosti (Uradni list RS, št. 22/19). Četudi bi se morda izkazalo, da je naročnik z odločitvijo o nerazkritju navedenega dokumenta vlagatelju kršil pravico do vpogleda, pa takšna kršitev ne more vplivati na dejstvo, da je izbrani ponudnik predložil dokazilo, iz katerega izhaja, da so vezane plošče 100 % EU porekla. V nadaljevanju izbrani ponudnik zatrjuje, da je iz potrdila dobavitelja, ki je izbranemu ponudniku dobavil vezane plošče, jasno razvidno, da je vzorčni zaboj, ki ga je predložil v ponudbi, izdelan iz vezanih plošč breze s FSC certifikatom, s tem pa je izpolnjena zahteva iz točke 3.2 priloge A dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. V povezavi z vlagateljevo navedbo, da FSC logotipa na vzorčnem zaboju ne bi smel uporabiti, izbrani ponudnik navaja, da je obveznost uporabe FSC logotipa na vzorčnem zaboju ponudnikom naložil naročnik, ko je v četrti alineji točke 3.3 priloge A dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da mora biti na notranji strani zaboja žig FSC znaka in serijska številka ter pečat. Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila tudi izhaja, da morajo ponudniki razpolagati z veljavnim FSC certifikatom. Pri tem naročnik ni določil, da mora biti ponudnik samostojni nosilec, zato FSC certifikat pod okriljem SiDG skupine ustreza zahtevam tega javnega naročila. Kot že pojasnjeno, je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila zahteval, da vsak izmed ponudnikov na vzorčni model zaboja doda FSC znak z veljavno serijsko številko, pridobitev in uporaba FSC znaka z aktivno licenčno (serijsko) številko pa sta pogojeni z veljavnim FSC certifikatom. Izbrani ponudnik

je FSC logotip s serijsko številko, ki ga je odtisnil na vzorčnem zaboju, od SiDG pridobil po elektronski pošti dne 12. 1. 2026. Če izbrani ponudnik ne bi imel pravice odtisniti FSC logotipa na vzorčnem zaboju, mu nosilec certifikata (SiDG) gotovo ne bi omogočil rabe logotipa. Za zagotavljanje sledljivosti dobavne verige, s tem pa za ugotavljanje utemeljenosti označbe izdelka s FSC certifikatom, je izbrani ponudnik naročniku predložil dokument »Potrdilo o izvoru materiala_POSLOVNA SKRIVNOST_.pdf«, v katerem se je dobavitelj opredelil tako do izvora materiala kot tudi do dejstva, da so vezane plošče FSC certificirane. Da je izbrani ponudnik izpolnjeval pogoje za odtis FSC logotipa na vzorčnem zaboju, sicer izhaja tudi iz elektronskega sporočila U. S. O. iz SiDG z dne 13. 2. 2026, ki ga je v zahtevku za revizijo predložil vlagatelj. Nadalje ne gre spregledati, da dokument »Client Access Aura«, ki ga je v zahtevku za revizijo prav tako predložil vlagatelj, predstavlja formalni postopek, ki mora biti opravljen pred prodajo FSC certificiranega izdelka na trgu. Ker naročnik predložitve navedenega dokumenta ob oddaji ponudbe ni zahteval, odsotnost navedenega dokumenta ne more vplivati na dopustnost ponudbe izbranega ponudnika. V kolikor bi naročnik vendarle menil, da je predložitev dokumenta »Client Access Aura« pogoj za oceno dopustnosti ponudb, pa bo izbrani ponudnik navedeni dokument tudi predložil. Nenazadnje pa velja v tej zvezi izpostaviti še, da iz vlagateljevega dokumenta »Client Access Aura« ne izhaja, da bi se dokument nanašal na lesene zaboje, ki so predmet tega javnega naročila. Fotografije vezane plošče s tremi luknjami, FSC logotipom ter žigom vlagatelja, na podlagi katere naj bi SiDG izdal navedeni dokument, namreč nikakor ni mogoče povezati z lesenim zabojem, ki je predmet obravnavanega javnega naročila. Poleg tega iz predmetne fotografije izhaja napačna raba FSC logotipa. Iz omenjene fotografije je tako jasno razvidno, da se FSC logotip pojavi dvakrat na isti površini, kar pa je v skladu s standardom FSC-STD-50-001 V2-1 EN prepovedano. Dalje so neutemeljene navedbe vlagatelja, da vezane plošče, ki jih je ponudil izbrani ponudnik, niso I. ali II. kvalitete (B/B ali B/BB). V tej zvezi gre pojasniti, da se I. ali II. kvalitetni razred nanaša na vprašanje, ali se v uporabljenem materialu (tj. vezanih ploščah breze) nahajajo rastne napake, iz vzorca zaboja in fotografije vzorca vezanih plošč pa izhaja, da na materialu rastnih napak ni opaziti. Glede na dejstvo, da so uporabljene vezane plošče vlagoodporne skladno s standardom EN 314-2, tudi ne drži vlagateljeva navedba, da izbrani ponudnik za izdelavo vzorčnega zaboja ni uporabil vlagoodpornega materiala. Navsezadnje pa gre pojasniti še, da je okovje vzorčnega zaboja toplotno prašno barvano, kot je to zahteval naročnik, prav tako je okovje na vzorčnem zaboju kakovostno pričvrščeno, nasprotne navedbe vlagatelja pa so dokazno nepodprte. Ob upoštevanju vsega navedenega je treba po mnenju izbranega ponudnika zahtevek za revizijo zavrniti.

Naročnik je z dokumentom »Odločitev o zahtevku za revizijo«, št. 430-104/2026-4 z dne 12. 3. 2026, zahtevek za revizijo zavrnil, prav tako je zavrnil zahtevi vlagatelja in izbranega ponudnika za povrnitev stroškov postopka pravnega varstva. Navaja, da je potrdilo proizvajalca vezanih plošč o 100 % EU poreklu oziroma izvoru teh plošč, ki ga je v ponudbi predložil izbrani ponudnik, označeno kot poslovna skrivnost, na vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika, ki ga je naročnik omogočil vlagatelju, pa je bil prisoten tudi predstavnik izbranega ponudnika, ki vpogleda v navedeno potrdilo ni dovolil. Naročnik je temu sledil, saj je iz omenjenega potrdila razviden podatek o nazivu dobavitelja, ne glede na navedeno pa je omenjeno potrdilo ustrezno in izkazuje izpolnjevanje naročnikove zahteve glede porekla vezanih plošč. Tudi sicer ponudba izbranega ponudnika izpolnjuje vse zahteve naročnika, izbrani ponudnik pa je v ponudbi predložil vsa zahtevana dokazila. Naročnik je zahteve glede FSC certifikatov v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil v točki 4.3, kjer je zahteval, da mora proizvajalec oziroma dobavitelj razpolagati s FSC certifikatom, ta certifikat pa je treba predložiti tudi v ponudbi. Dalje je naročnik zahteve glede FSC certifikatov določil v prilogi A dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kjer je v točki 3.2. zahteval, da morajo biti zaboji izdelani iz vezanih plošč breze s FSC certifikatom, v točki 3.3. pa je določil, da mora biti na notranji strani zaboja žig FSC znaka in serijska številka ter pečat proizvajalca zaboja. V zvezi z navedenimi zahtevami iz potrdila dobavitelja nesporno izhaja, da so zaboji izbranega ponudnika izdelani iz vezanih plošč breze s

FSC certifikatom. Tudi sicer je izbrani ponudnik s ponudbeno dokumentacijo dokazal izpolnjevanje vseh zahtev glede FSC certifikata, prav tako predloženi vzorec lesenega zaboja izbranega ponudnika v celoti ustreza zahtevam naročnika. Glede pravice uporabe žiga naročnik sledi izjasnitvi izbranega ponudnika ter se nanjo v tej zvezi v celoti sklicuje. Dalje so neutemeljene navedbe vlagatelja, da vezane plošče breze, ki jih je pri izdelavi zabojev uporabil izbrani ponudnik, niso I. ali II. kvalitete kot tudi ne vlagoodporne. Izbrani ponudnik je izpolnjevanje navedenih zahtev namreč v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila dokazal z lastno izjavo. Da so vezane plošče vlagoodporne po standardu EN 314-2, sicer izhaja tudi iz dokumenta »Potrdilo o izvoru materiala_POSLOVNA SKRIVNOST_.pdf«, iz navedenega dokumenta pa je razvidna tudi slika materiala, iz katere izhaja I. ali II. kvalitetni razred oziroma B/B ali B/BB. Tudi zahtevo o toplotno prašno barvanem okovju je izbrani ponudnik v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila dokazal z lastno izjavo, pa tudi z vzorcem zaboja, ki ga je naročnik potrdil kot ustreznega. Iz enakega razloga je treba zavrniti tudi vlagateljevo navedbo o nekakovostno pričvrščenem okovju ter vijakih. Glede na vse navedeno je treba po mnenju naročnika zahtevke za revizijo zavrniti.

Naročnik je Državni revizijski komisiji dne 12. 3. 2026 odstopil dokumentacijo iz postopka oddaje javnega naročila in predrevizijskega postopka.

Vlagatelj se je z vlogo z dne 17. 3. 2026 opredelil do navedb naročnika iz odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo. V vlogi vztraja pri pravovarstvenem predlogu in vseh očitkih ter dokazih iz zahtevka za revizijo in se dodatno opredeljuje do posameznih naročnikovih navedb. Uvodoma izpostavlja, da se naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo ni vsebinsko opredelil do navedb izbranega ponudnika iz izjasnitve o zahtevku za revizijo, temveč je omenjenim navedbam zgolj nekritično sledil ter na tej podlagi zavrnil zahtevke za revizijo. Takšna obrazložitev odločitve, v kateri se naročnik kritično ne opredeli do navedb ponudnika in slednjih ne ovrednoti, pa je očitno pomanjkljiva. Ker torej naročnik praktično ni podal nobenih svojih navedb, se vlagatelj v nadaljevanju opredeljuje do povzetih navedb iz izjasnitve izbranega ponudnika, za katere glede na navedeno šteje, da odražajo tudi stališče naročnika. Vlagatelj se z izjasnitvijo izbranega ponudnika sicer ni imel možnosti seznaniti, čeprav je dne 13. 3. 2026 pri naročniku zaprosil za vpogled v izjasnitev, navedeno pa predstavlja kršitev pravice do izjave in učinkovitega pravnega sredstva. Iz tega razloga vlagatelj predlaga, da se mu omogoči vpogled v izjasnitev izbranega ponudnika. V nadaljevanju vlagatelj vztraja pri navedbi o kršitvi pravice do vpogleda, ki naj bi jo naročnik storil z nerazkritjem dokumenta izbranega ponudnika, iz katerega izhajajo podatki o poreklu lesa in drugih tehničnih specifikacijah ponujenega blaga (podatek o kvaliteti lesa, vlagoodpornosti lesa in načinu barvanja vzorca ponujenega blaga). Dalje zatrjuje, da naročnikovi zaključki o uporabi FSC logotipa, navedeni v odločitvi o zahtevku za revizijo, dodatno dokazujejo napačno uporabo pravil FSC. FSC logotip (žig) ni zgolj vizualni znak, ki bi ga lahko kdorkoli odtisnil na proizvod, temveč predstavlja uradno potrdilo o sledljivosti materiala od izvora do končnega proizvoda. FSC logotip uporabniku tako ni podeljen na način, da bi ga lahko uporabljal po lastni presoji. Dejstvo, da gospodarski subjekt razpolaga s FSC certifikatom pod okriljem skupine SiDG, temu gospodarskemu subjektu še ne daje samodejne pravice do uporabe FSC logotipa na vseh proizvodih, saj je za vsak posamezen izdelek potrebna dodatna potrditev certifikacijske hiše. Zmotne so navedbe naročnika, da v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni posebej zahteval predložitve potrdila o dodatni odobritvi FSC logotipa. Tudi če naročnik navedenega ni zahteval, to ne pomeni, da lahko ponudniki FSC logotip uporabijo v nasprotju s pravili uporabe tega logotipa. Ni res, da naj bi imel izbrani ponudnik pravico do uporabe FSC logotipa že zato, ker ima FSC certifikat in naj bi les pridobil od dobavitelja, ki ima prav tako FSC certifikat. Tudi ne držijo navedbe, da naj bi bila izbranemu ponudniku omogočena uporaba FSC logotipa na proizvodih že po posredovanju FSC logotipa s strani U. S. O. iz SiDG. V tej zvezi nadalje ne gre spregledati, da je FSC logotip za posamezen proizvod, skupaj z vsemi predhodno pridobljenimi dovoljenji za njegovo uporabo, potrebno pridobiti in prikazati že na

vzorčnem blagu. Navedeno ne izhaja zgolj iz samega namena vzorca, temveč (v konkretnem primeru) tudi iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, kjer je naročnik zahteval, da mora biti vzorec zaboja izdelan v skladu z vsemi tehničnimi zahtevami naročnika, razen besedila napisa na zaboju, ki na vzorcu ni zahtevan. Pri tem pa je dejstvo, da je izbrani ponudnik FSC logotip na zaboju – kljub izrecnemu predhodnemu opozorilu SiDG – uporabil brez odobritve certifikacijske hiše, kar predstavlja hujšo kršitev standarda. Glede na navedeno je po mnenju vlagatelja zahtevku za revizijo treba ugoditi.

Državna revizijska komisija je dne 20. 3. 2026 vlagatelja pozvala na predložitev overjenih prevodov (relevantnih delov) listin, ki jih je sestavljene v tujem jeziku predložil v zahtevku za revizijo.

Vlagatelj je Državni revizijski komisiji overjene prevode predložil z vlogo z dne 25. 3. 2026. Omenjeno vlogo je Državna revizijska komisija skupaj s predloženimi overjenimi prevodi poslala v seznanitev in opredelitev izbranemu ponudniku ter naročniku, ki se do posredovane dokumentacije nista opredelila.

Državna revizijska komisija je dne 7. 4. 2026 vlagatelju v seznanitev in opredelitev posredovala vlogo z dne 2. 3. 2026 (skupaj s prilogami), s katero se je izbrani ponudnik izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo.

Vlagatelj se je do navedb izbranega ponudnika iz vloge z dne 2. 3. 2026 opredelil z vlogo z dne 10. 4. 2026, v kateri v bistvenem ponavlja predhodno že podane navedbe.

Državna revizijska komisija je z dopisom, št. 018-036/2026-10 z dne 1. 4. 2026, SiDG zaprosila za pojasnilo v zvezi z upravičenjem gospodarskih subjektov, vključenih v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, do uporabe FSC logotipa na proizvodih.

Državna revizijska komisija je pojasnilo SiDG z dne 3. 4. 2026 prejela dne 10. 4. 2026 in ga posredovala vlagatelju, izbranemu ponudniku ter naročniku v opredelitev. Naročnik se je do pojasnila SiDG opredelil z vlogo z dne 15. 4. 2026, vlagatelj in izbrani ponudnik pa z vlogama z dne 16. 4. 2026.

Po predhodnem preizkusu zahtevka za revizijo v skladu s prvim odstavkom 31. člena ZPVPJN (v okviru katerega je Državna revizijska komisija vpogledala tudi v potrdilo o plačilu takse, kot je to predlagal vlagatelj) in ugotovitvi, da so vsi procesni pogoji iz navedenega člena ZPVPJN izpolnjeni, je Državna revizijska komisija zahtevek za revizijo skladno z drugim odstavkom 31. člena ZPVPJN sprejela v meritorno obravnavo.

Državna revizijska komisija je v okviru meritorne obravnave zahtevka za revizijo pregledala dokumentacijo o postopku oddaje predmetnega javnega naročila, pri čemer je vpogledala v dosje javnega naročila, objavljen na portalu javnih naročil, dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, izpodbijano odločitev o oddaji javnega naročila in ponudbo izbranega ponudnika, vključno z vzorcem zaboja. Dalje je Državna revizijska komisija vpogledala tudi v pridobljeno pojasnilo SiDG z dne 3. 4. 2026, elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG z dne 12. 2. 2026 ob 12. 43 uri, certifikat z registrsko kodo SA-COC-002855 z dne 10. 5. 2021, elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG z dne 13. 2. 2026, FSC standard FSC-STD-50-001 V2-1, elektronsko sporočilo J. R. z dne 19. 2. 2026, fotografijo žiga FSC znaka na vzorcu zaboja izbranega ponudnika, elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG z dne 12. 1. 2026 skupaj s prilogo in elektronsko sporočilo vlagateljevega pooblaščenca z dne 13. 3. 2026.

Po pregledu navedene dokumentacije ter preučitvi navedb vlagatelja, izbranega ponudnika in naročnika je Državna revizijska komisija odločila, kot izhaja iz izreka tega sklepa, iz razlogov, navedenih v nadaljevanju.

Državna revizijska komisija uvodoma ugotavlja, da vlagatelj v vlogi z dne 17. 3. 2026 (in nadaljnjih) po vsebini smiselno zatrjuje tudi, da mu naročnik ni omogočil seznanitve z vlogo, s katero se je izbrani ponudnik izjasnil o navedbah iz zahtevka za revizijo, s tem pa mu je kršil pravico do izjave in učinkovitega pravnega sredstva.

Ker je Državna revizijska komisija na podlagi vpogleda v portal eRevizija in pregleda elektronskega sporočila vlagateljevega pooblaščenca z dne 13. 3. 2026 ugotovila, da so izpostavljene navedbe vlagatelja resnične, mu je dne 7. 4. 2026 preko portala eRevizija v seznanitev in opredelitev (skupaj s prilogami) posredovala vlogo z dne 2. 3. 2026, s katero se je izbrani ponudnik izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo, do navedb iz te vloge in prilog pa se je vlagatelj z vlogo z dne 10. 4. 2026 tudi opredelil. S tem, ko je Državna revizijska komisija vlagatelja seznanila z vlogo, s katero se je izbrani ponudnik izjasnil o navedbah iz zahtevka za revizijo, ter mu omogočila tudi izjavo o navedbah iz te vloge in posredovanih prilog (to možnost je vlagatelj v nadaljevanju tudi uresničil), so v konkretnem primeru postale brezpredmetne v tej zvezi podane navedbe vlagatelja o kršitvi pravice do izjave in učinkovitega pravnega sredstva, zato se Državna revizijska komisija do teh navedb ni vsebinsko opredeljevala.

Dalje se Državna revizijska komisija tudi ni vsebinsko opredeljevala do navedb vlagatelja, da se naročnik v odločitvi o zavrnitvi zahtevka za revizijo ni kritično opredelil do navedb izbranega ponudnika, ampak je zgolj povzel njegovo stališče, takšna obrazložitev odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo pa je pomanjkljiva, saj vlagatelju onemogoča, da se seznanj s poglobljenimi razlogi navedene odločitve. Te vlagateljeve navedbe so namreč usmerjene v zatrjevanje neustrezne obrazloženosti naročnikove odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo, sprejete v predrevizijskem postopku (tj. postopku pravnega varstva), iz prvega odstavka 39. člena ZPVPJN, ki določa pooblastila Državne revizijske komisije za odločanje v revizijskem postopku, pa je razvidno, da Državna revizijska komisija v revizijskem postopku odloča o (ne)utemeljenosti zahtevka za revizijo, ki je vloga, s katero vlagatelj uveljavlja kršitve v zvezi z ravnanji naročnika v postopku javnega naročanja, ne pa v postopku pravnega varstva (prim. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN in drugi odstavek 15. člena ZPVPJN).

Drugače povedano to pomeni, da Državna revizijska komisija v revizijskem postopku – kot je že pojasnila v odločitvah v zadevah št. 018-075/2025 in 018-118/2025 – ne odloča o tem, ali je naročnikova odločitev o zavrnitvi zahtevka za revizijo zakonita in utemeljena, temveč odloča o tem, ali je utemeljen zahtevek za revizijo. To izhodišče potrjuje tudi institut molka naročnika (četrti odstavek 28. člena ZPVPJN), saj mora Državna revizijska komisija tudi v primeru molka (če so izpolnjene procesne predpostavke) zahtevek za revizijo sprejeti v vsebinsko obravnavo.

Tudi sicer si vlagatelj z morebitno ugotovitvijo utemeljenosti izpostavljenih očitkov glede odločitve o zahtevku za revizijo ne bi mogel v ničemer izboljšati položaja v zvezi z oddajo zadevnega javnega naročila; tega bi si lahko vlagatelj izboljšal le, če bi se ugotovilo, da je zahtevek za revizijo utemeljen. Iz tega pa sledi, da vlagateljeve navedbe o neustrezni obrazloženosti odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo niso pravno odločilne za rešitev spora v zvezi z izpodbijano odločitvijo o oddaji javnega naročila, zato se Državna revizijska komisija do njih ni vsebinsko opredeljevala. Ker vlagatelj v skladu z ZPVPJN izvršuje pravico do pravnega sredstva in uveljavlja pravno varstvo z zahtevkom za revizijo zoper odločitev o oddaji javnega naročila, ne pa z opredelitvijo do navedb naročnika, mu učinkovito pravno varstvo z morebitno pomanjkljivo obrazložitvijo odločitve o zavrnitvi zahtevka za revizijo ni moglo biti kršeno.

Poleg navedenega se Državna revizijska komisija tudi ni vsebinsko opredeljevala do navedb izbranega ponudnika, da je iz fotografije vlagateljevega vzorca zaboja razvidna napačna (nedopustna, prepovedana) raba FSC logotipa, saj se FSC logotip pojavi dvakrat na isti površini, kar naj bi bilo skladno s standardom FSC-STD-50-001 V2-1 prepovedano.

Izpostavljene navedbe izbranega ponudnika so bile namreč usmerjene v zatrjevanje, da je naročnik ravnal nepravilno, ko je vlagateljevo ponudbo – kot je razvidno tudi iz odločitve o oddaji javnega naročila – ocenil kot dopustno, te navedbe pa je izbrani ponudnik podal vlogi, s katero se je izjasnil o navedbah vlagatelja iz zahtevka za revizijo, tj. vlogi, vloženi skladno s 27. členom ZPVPJN. Vloga po 27. členu ZPVPJN pa je namenjena (zgolj) izjasnitvi izbranega ponudnika do navedb vlagatelja iz zahtevka za revizijo (prim. 27. člen ZPVPJN), ne pa zatrjevanju kršitev naročnika pri ocenjevanju (ne)dopustnosti ponudb oziroma drugega domnevno nepravilnega ravnanja naročnika v postopku javnega naročanja – temu je, kot že pojasnjeno, namenjen zahtevek za revizijo, o utemeljenosti katerega Državna revizijska komisija v revizijskem postopku tudi odloča (smiselno prim. prvi odstavek 5. člena ZPVPJN in drugi odstavek 15. člena ZPVPJN ter prvi odstavek 39. člena ZPVPJN).

Ker pa vloge, v kateri je izbrani ponudnik podal navedbe o domnevno nepravilni rabi FSC logotipa na vlagateljevem vzorcu zaboja – s tem pa o nedopustnosti ponudbe vlagatelja – ni mogoče šteti za zahtevke za revizijo, temveč izključno za vlogo, s katero se je izbrani ponudnik izjasnil o navedbah vlagatelja, izbrani ponudnik z izpostavljenimi navedbami v ničemer ne more doseči izboljšanja svojega položaja v zvezi z oddajo zadevnega javnega naročila, posledično pa (tudi) te navedbe ne morejo biti pravno odločilne za sprejem odločitve Državne revizijske komisije o zahtevku za revizijo. Iz tega razloga Državna revizijska komisija izpostavljenih navedb izbranega ponudnika ni vsebinsko obravnavala, posledično pa je kot nepotrebna zavrnila v tej zvezi podana dokazna predloga izbranega ponudnika po vpogledu v fotografijo vlagateljevega vzorca zaboja (ki jo je v zahtevku za revizijo sicer predložil vlagatelj) in v standard FSC-STD-50-001 V2-1.

V nadaljevanju je Državna revizijska komisija obravnavala med strankama nastali spor glede vprašanja, ali je naročnik ravnal v skladu z določbami ZJN-3 in dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ponudbo izbranega ponudnika ocenil kot dopustno ter je izbranemu ponudniku oddal javno naročilo.

Naročnikovo ravnanje je treba presoјati z vidika 29. točke prvega odstavka 2. člena ZJN-3, v skladu s katero je dopustna tista ponudba, ki jo predloži ponudnik, za katerega ne obstajajo razlogi za izključitev in ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje, njegova ponudba ustreza potrebam ter zahtevam naročnika, določenim v tehničnih specifikacijah in dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, je prispela pravočasno, pri njej ni dokazano nedovoljeno dogovarjanje ali korupcija, naročnik je ni ocenil za neobičajno nizko in cena ne presega zagotovljenih sredstev naročnika. Naročnik odda javno naročilo na podlagi meril po tem, ko v skladu s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 preveri izpolnjevanje naslednjih pogojev: a) ponudba je skladna z zahtevami in pogoji, določenimi v obvestilu o javnem naročilu ter dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila, po potrebi ob upoštevanju variant iz 72. člena ZJN-3, in b) ponudbo je oddal ponudnik, pri katerem ne obstajajo razlogi za izključitev iz 75. člena ZJN-3, ki izpolnjuje pogoje za sodelovanje ter pravila in merila iz 82. ter 83. člena ZJN-3, če so ta bila določena.

Iz citiranih določb ZJN-3 tako izhaja, da je mogoče kot dopustno oceniti in posledično izbrati zgolj ponudbo, ki je (med drugim) skladna z zahtevami naročnika, določenimi v tehničnih specifikacijah.

S tehničnimi specifikacijami naročnik opiše predmet javnega naročila. V skladu s prvim odstavkom 68. člena ZJN-3 namreč tehnične specifikacije določajo zahtevane značilnosti gradnje, storitve ali blaga. Te značilnosti se lahko nanašajo tudi na točno določen postopek ali

način proizvodnje ali zagotavljanja zahtevanih gradenj, blaga ali storitev ali na točno določen postopek za kakšno drugo stopnjo v njihovi življenjski dobi, tudi če takšni dejavniki fizično niso del njih, a pod pogojem, da so značilnosti povezane s predmetom javnega naročila ter sorazmerne z vrednostjo in cilji javnega naročila.

V obravnavanem primeru je naročnik tehnične specifikacije zabojev, ki jih naroča, določil v dokumentu »Priloga A – tehnični opisi in zahteve« (kot sestavnem delu dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila), kjer je v okviru točke »3. Tehnične zahteve«, podtočke 3.3., med drugim zahteval tudi:

»na notranji strani zaboja mora biti žig FSC znak in serijsko številko ter pečat proizvajalca zaboja/.../«.

Iz dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila nadalje izhaja, da so morali ponudniki v ponudbi predložiti vzorec artikla, ki je predmet javnega naročila, tj. vzorec lesenega zaboja za shranjevanje in transport (gl. poglavje »II. Navodila ponudnikom za izdelavo ponudbe«, točko »2. Ponudba«).

V zvezi z zahtevanim vzorcem je naročnik v poglavju »V. Tehnične specifikacije«, točki »3. Vzorec artikla – leseni zaboj za shranjevanje in transport«, med drugim določil:

»Vzorec mora biti izdelan v skladu z vsemi tehničnimi zahtevami naročnika, razen besedila napisa na zaboju, ki na vzorcu ni zahtevan!

- *v kolikor bo naročnik iz predloženega vzorca in tehnične dokumentacije ugotovil, da ponujeno blago ne izpolnjuje vseh tehničnih zahtev naročnika navedenih v razpisni dokumentaciji, bo naročnik ponudbo kot nedopustno izločil iz nadaljnje obravnave/.../«.*

Med strankama revizijskega postopka ni sporno, da izbrani ponudnik samostojnega FSC certifikata nima, je pa vključen v skupinski FSC certifikat, katerega nosilec je SiDG. Dalje med strankama ni sporno, da je SiDG dne 12. 1. 2026 izbranemu ponudniku na njegovo zahtevo posredoval FSC znak oziroma logotip (v nadaljevanju: FSC logotip), o čemer se je Državna revizijska komisija prepričala z vpogledom v elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG z dne 12. 1. 2026 skupaj s prilogo, kot tudi ni sporno, da je izbrani ponudnik tako pridobljeni FSC logotip v nadaljevanju uporabil (odtiskal) na vzorcu zaboja, predloženem v ponudbi, kar je razvidno tudi iz fotografije žiga FSC logotipa na vzorcu zaboja izbranega ponudnika.

Vprašanje, ki med vlagateljem in naročnikom v tej zvezi ostaja sporno, pa je, ali sama pridobitev FSC logotipa pri SiDG že zadošča za uporabo tega logotipa na posameznem proizvodu. Konkretnije povedano je torej med vlagateljem in naročnikom sporno, ali je izbrani ponudnik – ob dejstvu, da je vključen v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG in je pred oddajo ponudbe pri SiDG pridobil FSC logotip – navedeni logotip po pridobitvi tudi (že) smel uporabiti na vzorcu zaboja, ki ga je predložil v ponudbi.

Vlagatelj namreč zatrjuje, da pridobitev FSC logotipa pri SiDG sama po sebi še ne zadošča za uporabo tega logotipa na posameznem proizvodu. Gospodarski subjekt, ki je vključen v skupinski FSC certifikat pod okriljem SiDG, mora namreč po navedbah vlagatelja pred uporabo FSC logotipa na določenem proizvodu le-to poslati v odobritev SiDG kot nosilcu skupinskega certifikata, ta pa v nadaljnje preverjanje certifikacijski hiši. Šele ko SiDG gospodarskemu subjektu pošlje odobritev certifikacijske hiše, lahko gospodarski subjekt, tako vlagatelj, FSC logotip uporabi (odtisne) na proizvodu. Vendar izbrani ponudnik po zatrjevanju vlagatelja v konkretnem primeru

zahteve za odobritev uporabe FSC logotipa na vzorcu zaboja ni podal, posledično pa na tem vzorcu tudi ni bil upravičen uporabiti FSC logotipa.

Po drugi strani naročnik (ki se v tej zvezi v celoti sklicuje na navedbe izbranega ponudnika, te navedbe pa je zato Državna revizijska komisija štela tudi za njegove) zatrjuje, da je izbrani ponudnik FSC logotip pridobil pri SiDG, in sicer na podlagi predloženih podatkov o dobavitelju vezanih plošč, iz katerih so zaboji izdelani, te plošče pa so FSC certificirane. V kolikor izbrani ponudnik ne bi bil upravičen oziroma ne bi smel odtisniti FSC logotipa na vzorcu zaboja, navaja naročnik, mu SiDG uporabe FSC logotipa na vzorčnem zaboju nedvomno ne bi omogočil.

Državna revizijska komisija je v zvezi z (med strankama spornim) vprašanjem, ali lahko gospodarski subjekt, ki je vključen v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, že zgolj na podlagi pridobitve FSC logotipa pri SiDG pridobljeni logotip uporabi na določenem proizvodu ali pa mora za uporabo navedenega logotipa na proizvodu predhodno pridobiti dovoljenje oziroma odobritev certifikacijskega organa, na podlagi drugega odstavka 33. člena ZPVPJN (v skladu s predlogom vlagatelja, ki mu naročnik in izbrani ponudnik nista nasprotovala) z dopisom, št. 018-036/2026-10 z dne 1. 4. 2026, za pojasnilo zaprosila SiDG. Slednji je Državni revizijski komisiji v tej zvezi poslal dopis z naslovom »Pojasnilo zadeve glede FSC certificiranja« z dne 3. 4. 2026 (navedeni dopis je Državna revizijska komisija v nadaljevanju v opredelitev posredovala vsem udeležencem revizijskega postopka).

V zvezi z zastavljenim vprašanjem, kakšen je postopek, ki gospodarskemu subjektu, vključenemu v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, omogoči, da sme na določenem proizvodu uporabiti FSC logotip, je SiDG v navedenem dopisu pojasnil, da je treba v skladu s FSC standardom za vsako uporabo FSC logotipa predhodno pridobiti dovoljenje certifikacijskega organa (v konkretnem primeru družbe Soil Association). Iz pojasnila SiDG nadalje izhaja, da SiDG kot upravitelj skupinske certifikacijske sheme gospodarskemu subjektu, ki zaprosi za uporabo FSC logotipa, pošlje FSC logotip z zahtevkom, naj SiDG posreduje osnutek predvidenega načina uporabe FSC logotipa. Ko SiDG navedeno dokumentacijo prejme, jo posreduje certifikacijskemu organu v odobritev. Certifikacijski organ preveri, ali uporaba FSC logotipa ustreza FSC standardu in šele po odobritvi uporabe FSC logotipa s strani certifikacijskega organa lahko gospodarski subjekt uporabi FSC logotip na certificiranem proizvodu. To pomeni, navaja SiDG, da gospodarski subjekt brez odobritve certifikacijskega organa ne sme uporabljati FSC logotipa. V nasprotnem primeru gre za hujše neskladje s FSC standardom, ki lahko vodi tudi v odvzem FSC COC certifikata, še pojasnjuje SiDG.

V zvezi z zastavljenim vprašanjem, ali je izbrani ponudnik v konkretnem primeru storil vse potrebno za uporabo FSC logotipa na predmetnem vzorcu zaboja, je SiDG pojasnil, da je izbrani ponudnik pri SiDG dne 12. 1. 2026 preko telefona podal zahtevo za posredovanje FSC logotipa, ki bi ga uporabil na proizvodu, SiDG pa je izbranemu ponudniku FSC logotip istega dne posredoval z obrazložitvijo, da mu mora poslati primer uporabe FSC logotipa, da ga pošlje v odobritev certifikacijskemu organu. Izbrani ponudnik je primer uporabe FSC logotipa SiDG posredoval dne 24. 2. 2026, SiDG pa je istega dne s strani certifikacijskega organa, ki je uporabo pregledal, prejel odobritev uporabe FSC logotipa. Izbrani ponudnik, pojasnjuje SiDG, je tako FSC logotip na lesenih zabojih smel uporabljati od 24. 2. 2026 dalje. V kolikor je izbrani ponudnik FSC logotip uporabljal pred tem, je to počel brez odobritve certifikacijskega organa, nadalje navaja SiDG, kar pa pomeni, da je (hujše) kršil FSC standard. Izbrani ponudnik, še pojasnjuje SiDG, pred 24. 2. 2026 ne bi smel uporabljati FSC logotipa, ne glede pri tem na dejstvo, da je logotip predhodno pridobil pri SiDG, saj za to ni imel odobritve certifikacijskega organa.

Državna revizijska komisija na podlagi preučitve pridobljenega pojasnila SiDG z dne 3. 4. 2026 najprej ugotavlja, da navedeno pojasnilo potrjuje (po vsebini smiselne) trditve vlagatelja, da

pridobitev FSC logotipa pri SiDG gospodarskemu subjektu, ki je vključen v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, sama po sebi še ne omogoča uporabe pridobljenega FSC logotipa na proizvodu, ampak mora gospodarski subjekt pred uporabo FSC logotipa pridobiti dovoljenje oziroma odobritev certifikacijskega organa. Iz pojasnila SiDG namreč izhaja, da SiDG gospodarskemu subjektu, ki zaprosi za uporabo FSC logotipa, sicer pošlje FSC logotip, vendar mora takšen gospodarski subjekt v nadaljevanju SiDG poslati osnutek uporabe FSC logotipa na proizvodu, ki ga SiDG posreduje v odobritev certifikacijskemu organu. Šele ko certifikacijski organ odobri uporabo FSC logotipa na proizvodu, lahko gospodarski subjekt skladno s pojasnilom SiDG pridobljeni FSC logotip na proizvodu tudi uporabi.

Navedeno pojasnilo SiDG je po presoji Državne revizijske komisije skladno z zahtevami FSC standarda FSC-STD-50-001 V2-1, ki ga je v zahtevku za revizijo predložil vlagatelj. V »Prilogi B: Dodatna pravila glede uporabe blagovnih znamk za imetnike skupinskega certifikata, certifikata za več lokacij ali projektnega certifikata«, je namreč v okviru točke 1., ki določa posebne zahteve (tudi) za imetnike skupinskega FSC certifikata, podtočki 1.1. med drugim določeno, da mora nosilec skupine (ali upravljalec ali osrednja pisarna) zagotoviti, da certifikacijski organ pred uporabo odobri vsako uporabo blagovnih znamk FSC s strani nosilca skupine ali njenih članic, med blagovne znamke FSC pa skladno z navedenim FSC standardom, »Delom: Splošne zahteve«, točko 1., podtočko 1.1(c) sodi tudi FSC logotip.

Glede na navedeno je treba po presoji Državne revizijske komisije ugotoviti, da utemeljenost vlagateljeve navedbe, da mora v primeru vključenosti gospodarskega subjekta v skupinski FSC certifikat vsako uporabo FSC logotipa s strani takšnega gospodarskega subjekta predhodno (tj. pred samo uporabo FSC logotipa) odobriti certifikacijski organ, ne izhaja le iz pojasnila SiDG, pač pa je potrjena tudi s standardom FSC-STD-50-001 V2-1.

Nenazadnje pa je utemeljenost vlagateljeve navedbe, da gospodarski subjekt, ki je vključen v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, ne sme brez predhodne odobritve certifikacijskega organa na proizvodih uporabljati (odtisniti) FSC logotipa, potrjena tudi z vpogledom v elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG z dne 12. 2. 2026 ob 12.43 uri, nadalje pa še z vpogledom v elektronsko sporočilo J. R., predstavnika FSC International za Slovenijo, z dne 19. 2. 2026 (podanim kot odgovor na elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG z dne 18. 2. 2026). Iz navedenih elektronskih sporočil, ki ju je v zahtevku za revizijo predložil vlagatelj, namreč jasno izhaja, da lahko gospodarski subjekt, ki je vključen v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, na proizvodih uporabi FSC logotip šele po odobritvi certifikacijskega organa.

Ob upoštevanju vsega navedenega zato po presoji Državne revizijske komisije ne more biti dvoma, da lahko gospodarski subjekt, ki je vključen v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, na določenem proizvodu uporabi FSC logotip šele po tem, ko uporabo FSC logotipa na proizvodu odobri certifikacijski organ, ne glede pri tem na dejstvo, da takšen gospodarski subjekt že razpolaga s FSC logotipom, ki ga namerava uporabiti na proizvodu. Iz tega pa sledi, da je smel izbrani ponudnik, ki je vključen v skupinski FSC certifikat nosilca SiDG, na vzorec zaboja, predložen v ponudbi, odtisniti FSC logotip šele po pridobitvi odobritve certifikacijskega organa, četudi je predhodno pri SiDG že pridobil FSC logotip.

Pri tem ne gre prezreti, da pravilnost takšnega zaključka potrjuje tudi ravnanje izbranega ponudnika samega. Čeprav izbrani ponudnik v vlogi z dne 2. 3. 2026 (enako kot naročnik v odločitvi o zahtevku za revizijo) po vsebini smiselno zatrjuje, da odobritev certifikacijskega organa za uporabo FSC logotipa na vzorcu zaboja, predloženem v ponudbi, ni bila potrebna, ravnanje izbranega ponudnika s temi trditvami ni bilo skladno. Iz pridobljenega pojasnila SiDG namreč izhaja, da je izbrani ponudnik – ki v navedeni vlogi po vsebini smiselno zatrjuje, da odobritev certifikacijskega organa za uporabo pridobljenega FSC logotipa na vzorcu zaboja ni bila potrebna

– dne 24. 2. 2026 SiDG poslal osnutek uporabe FSC logotipa, kar je bil, kot pojasnjeno, pogoj za pridobitev odobritve certifikacijskega organa v zvezi z uporabo FSC logotipa na vzorcu zaboja, pojasnilu SiDG pa v izpostavljenem delu ne nasprotujeta niti izbrani ponudnik niti naročnik.

Naročnik v vlogi z dne 15. 4. 2026, s katero se je opredelil do pojasnila SiDG, sicer navaja, da FSC logotip na vzorčnem zaboju v konkretnem primeru ne predstavlja samostojnega pogoja ali merila, temveč gre zgolj za zunanji prikaz lastnosti proizvoda, da je ta izdelan iz FSC certificiranega materiala, pri čemer vzorčni zaboj po navedbah naročnika izpolnjuje zahteve glede izvora in certificiranosti lesa, navedeno pa naj bi bil bistveni element presoje dopustnosti ponudb.

Z izpostavljenimi navedbami naročnik torej po vsebini smiselno zatrjuje, da FSC logotip na vzorčnem zaboju ne predstavlja (samostojne) zahteve dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, posledično pa v zvezi s presojo dopustnosti ponudb ni relevanten.

Z navedenim se po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče strinjati. Res je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določil tako zahteve glede izvora lesa kot zahteve glede certificiranosti lesa, kot to izpostavlja naročnik. Vendar pa ob navedenem ne gre spregledati, da je naročnik – poleg omenjenih zahtev – v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila kot samostojno zahtevo, ločeno od omenjenih zahtev, izrecno določil tudi, da mora biti na notranji strani zaboja žig FSC znaka (logotipa), pri čemer je izpolnjevanje te zahteve kot pogoj za dopustnost ponudbe določil tudi v zvezi z vzorcem zaboja (prim. »Prilogo A«, točko 3., podtočko 3.3., v povezavi s V. poglavjem dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, točko 3.).

Ker so morali ponudniki, da bi bila njihova ponudba lahko ocenjena kot dopustna, v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila na vzorec zaboja odtisniti žig FSC logotipa, za uporabo FSC logotipa na proizvodih pa se v skladu s pravili FSC certificiranja zahteva predhodna odobritev certifikacijskega organa, gre ugotoviti, da so lahko ponudniki žig FSC logotipa na vzorcu zaboja, predloženem v ponudbi, uporabili (odtisnili) le, če so pred tem za takšno uporabo FSC logotipa pridobili odobritev certifikacijskega organa. Drugače povedano – da so lahko ponudniki izpolnili zahtevo po žigosanju vzorca zaboja s FSC logotipom, so morali ob poteku roka za oddajo ponudb, ki je v postopku javnega naročanja relevanten za presojo dopustnosti ponudb in se je v skladu z dokumentacijo v zvezi z oddajo javnega naročila v konkretnem primeru iztekel dne 13. 1. 2026 ob 10. uri, razpolagati (tudi) s pridobljeno odobritvijo certifikacijskega organa za uporabo FSC logotipa na vzorcu zaboja.

Navedeno po presoji Državne revizijske komisije ne pomeni spreminjanja (širjenja) zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila po poteku roka za oddajo ponudb, kot bi šlo razumeti v tej zvezi podane navedbe naročnika in izbranega ponudnika. V kolikor namreč naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila določi zahtevo po uporabi FSC logotipa na vzorcu zaboja, takšna uporaba FSC logotipa pa je mogoča samo na podlagi predhodne odobritve certifikacijskega organa, je že po naravi stvari logično, da bo ponudnik zahtevo po uporabi FSC logotipa na vzorcu zaboja lahko izpolnil le, če bo ob poteku roka za oddajo ponudb za takšno uporabo FSC logotipa razpolagal z odobritvijo certifikacijskega organa.

V tej zvezi Državna revizijska komisija v obravnavanem primeru na podlagi vpogleda v pojasnilo SiDG pritrjuje po vsebini smiselni navedbi vlagatelja iz zahtevka za revizijo, da izbrani ponudnik ob oddaji ponudbe zahteve za odobritev uporabe FSC logotipa oziroma osnutka uporabe FSC logotipa na vzorčnem zaboju (še) ni podal. Iz pojasnila SiDG (ki mu v tem delu ne nasprotujeta niti naročnik niti izbrani ponudnik) je namreč razvidno, da je izbrani ponudnik šele 24. 2. 2026 osnutek uporabe FSC logotipa na vzorčnem zaboju poslal SiDG, šele 24. 2. 2026 pa je certifikacijski organ navedeno uporabo FSC logotipa tudi odobril.

Iz tega pa sledi, da izbrani ponudnik ob poteku roka za oddajo ponudb (tj. dne 13. 1. 2026) ni razpolagal z odobritvijo certifikacijskega organa za uporabo FSC logotipa na vzorcu zaboja, predloženem v ponudbi. Da izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb (13. 1. 2026) ni razpolagal z odobritvijo certifikacijskega organa za uporabo FSC logotipa na predmetnem vzorcu zaboja, sicer izhaja tudi iz elektronskega sporočila U. S. O. iz SiDG z dne 12. 2. 2026 ob 12.43 uri, iz katerega je razvidno, da izbrani ponudnik do dne 12. 2. 2026 SiDG ni poslal osnutka uporabe FSC logotipa, ki bi ga SiDG lahko posredoval v odobritev certifikacijskemu organu.

Nasprotnega ni mogoče zaključiti niti na podlagi vpogleda v elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG, dne 12. 1. 2026 poslano izbranemu ponudniku, ki ga je ta predložil v vlogi z dne 2. 3. 2026. Besedilo navedenega elektronskega sporočila se namreč glasi »*Posredujem.*«, elektronskemu sporočilu pa je priložen FSC logotip. Na podlagi navedenega elektronskega sporočila je tako po presoji Državne revizijske komisije mogoče zaključiti le, da je SiDG izbranemu ponudniku dne 12. 1. 2026 poslal FSC logotip, ki bi ga izbrani ponudnik – ob izpolnjenem pogoju pridobljene odobritve certifikacijskega organa – lahko uporabil na vzorčnem zaboju, ne pa tudi, da je izbrani ponudnik takšno odobritev certifikacijskega organa tudi pridobil.

Glede na vse navedeno Državna revizijska komisija ugotavlja, da izbrani ponudnik ob poteku roka za oddajo ponudb dne 13. 1. 2026 ni razpolagal z odobritvijo certifikacijskega organa za uporabo FSC logotipa na vzorcu zaboja, predloženem v ponudbi, posledično pa na dan poteka roka za oddajo ponudb ni izpolnjeval zahteve po žigu FSC logotipa na notranji strani vzorca zaboja.

To pa pomeni, da je na dan poteka roka za oddajo ponudb v ponudbi izbranega ponudnika obstajala pomanjkljivost v delu, povezanem s tehničnimi specifikacijami predmeta javnega naročila, takšne pomanjkljivosti pa v skladu s šestim odstavkom 89. člena ZJN-3 po poteku roka za oddajo ponudb ni dopustno odpravljati (razen v primeru očitne napake, ki pa v tej zvezi v konkretnem primeru ni bila zatrjevana).

Takšnega zaključka ne morejo spremeniti navedbe naročnika iz vloge z dne 15. 4. 2026, da bi razlaga, v skladu s katero bi bila ponudba izločena zgolj zaradi morebitne nepravilnosti pri uporabi logotipa, pomenila kršitev načel enakopravne obravnave ponudnikov (7. člen ZJN-3) in zagotavljanja konkurence med njimi (5. člen ZJN-3), kakor tudi ne navedbe naročnika iz iste vloge, da uporaba FSC logotipa na vzorčnem zaboju ne predstavlja takšne nepravilnosti, ki bi lahko vplivala na dopustnost ponudbe izbranega ponudnika.

Ne gre namreč spregledati, da je naročnik – kot že pojasnjeno – v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila na jasen, natančen in nedvoumen način med drugim določil zahtevo, da mora biti na notranji strani vzorca zaboja žig FSC logotipa, kot posledico neizpolnjevanja zahtev pa je določil izločitev ponudbe kot nedopustne. Ob upoštevanju navedenega in ugotovitve, da izbrani ponudnik ob poteku roka za oddajo ponudb ni razpolagal z odobritvijo certifikacijskega organa za uporabo FSC logotipa na vzorčnem zaboju, posledično pa ni izpolnjeval izrecno določene zahteve po žigu FSC logotipa na vzorcu zaboja, se po presoji Državne revizijske komisije ni mogoče strinjati z navedbo naročnika, da uporaba FSC logotipa na vzorčnem zaboju ne predstavlja takšne nepravilnosti, ki bi lahko vplivala na dopustnost ponudbe izbranega ponudnika. Posledično je nasprotno, kot meni naročnik – ob navedenih ugotovitvah bi neenakopravno obravnavo ponudnikov lahko predstavljala kvečjemu ocena o dopustnosti ponudbe ponudnika, ki je na vzorčni zaboj neupravičeno (tj. v nasprotju s pravili FSC certificiranja) odtisnil FSC logotip, ne pa izločitev takšne ponudbe.

Naročnik v konkretnem primeru izpodbijane odločitve tudi ne more ubraniti s sklicevanjem na načelo gospodarnosti, učinkovitosti in uspešnosti (4. člen ZJN-3). Sprejeti takšno stališče bi

namreč v konkretnem primeru pomenilo, da navedeno načelo daje podlago za izbiro ponudbe, ki ni dopustna, kar pa bi bilo v nasprotju s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. točko prvega odstavka 2. člena ZJN-3.

Dalje zaključka, da izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb ni razpolagal z odobritvijo certifikacijskega organa, posledično pa ni izpolnjeval zahteve glede žiga FSC logotipa na notranji strani vzorca zaboja, po presoji Državne revizijske komisije ne morejo omajati niti navedbe izbranega ponudnika.

Drži sicer, da SiDG v pojasnilu z dne 3. 4. 2026 kot pravno podlago navedbe, da je potrebno za vsako uporabo FSC logotipa predhodno pridobiti dovoljenje certifikacijskega organa, navaja določbo standarda FSC-STD-50-001 V3-0 EN, ki se začne uporabljati (ne pa veljati, kot to v vlogi z dne 16. 4. 2026 zatrjuje izbrani ponudnik) šele 1. 7. 2026. Vendar je v tej zvezi hkrati treba ugotoviti tudi, da po vsebini enako določbo v podtočki 1.1. priloge B vsebuje tudi standard FSC-STD-50-001 V2-1, ki se trenutno (še) uporablja, navedeno določbo iz standarda FSC-STD-50-001 V2-1 pa v vlogi z dne 16. 4. 2026 citira tudi izbrani ponudnik sam. Ker je torej izbrani ponudnik z vsebino določbe iz podtočke 1.1. priloge B standarda FSC-STD-50-001 V2-1 nedvomno seznanjen, na vsebino, ki je v bistvenem skladna z vsebino določbe iz podtočke 1.1. priloge B standarda FSC-STD-50-001 V2-1, pa svoje pojasnilo opira tudi SiDG, zgolj navedba napačne verzije FSC standarda v zvezi z določbo, ki je sicer vsebovana (tudi) v FSC standardu, ki je trenutno v uporabi, na dokazno vrednost oziroma težo pojasnila SiDG po presoji Državne revizijske komisije ne more vplivati.

Določbe podtočke 1.1. priloge B standarda FSC-STD-50-001 V2-1 pa ne citira le izbrani ponudnik, temveč jo v zahtevku za revizijo citira tudi vlagatelj, ta določba pa se glasi:

»Nosilec skupine (ali upravljalec ali osrednja pisarna) mora zagotoviti, da certifikacijski organ pred uporabo odobri vsako uporabo blagovnih znamk FSC s strani nosilca skupine ali njenih članic, ali da imajo skupina in njene članice vzpostavljen odobren sistem upravljanja uporabe blagovnih znamk. Pri pridobivanju odobritve certifikacijskega organa morajo članice skupine vse odobritve predložiti prek nosilca skupine ali osrednje pisarne ter voditi evidenco o odobritvah. Drugi načini predložitve so možni z odobritvijo certifikacijskega organa.«

V zvezi z navedeno določbo izbrani ponudnik v vlogi z dne 16. 4. 2026 zatrjuje, da slednja ne ureja obveznosti izbranega ponudnika, temveč obveznosti SiDG. V kolikor je torej SiDG izbranemu ponudniku dopustil uporabo FSC logotipa, še navaja izbrani ponudnik, to ne pomeni, da je izbrani ponudnik kršil določbe FSC standarda.

Državna revizijska komisija na podlagi pregleda citirane določbe ugotavlja, da sicer drži, da navedena določba ureja tudi nekatere obveznosti SiDG kot nosilca skupine oziroma nosilca skupinskega FSC certifikata, ne drži pa, da je v skladu z navedeno določbo SiDG kot nosilec skupine tisti, ki članicam skupine dopusti oziroma odobri uporabo FSC logotipa. Iz citirane določbe namreč jasno izhaja, da je SiDG kot nosilec skupine zgolj tisti, prek katerega članice skupine (v konkretnem primeru izbrani ponudnik) certifikacijskemu organu predložijo vse potrebno za pridobitev odobritve uporabe FSC logotipa, certifikacijski organ (in ne SiDG kot nosilec skupine) pa je tisti, ki mora pred uporabo FSC logotipa to uporabo tudi odobriti. Posledično se za brezpredmetno izkaže navedba izbranega ponudnika, da v kolikor je SiDG izbranemu ponudniku dopustil uporabo FSC logotipa, to ne pomeni, da je izbrani ponudnik kršil določbe FSC standarda, zato se Državna revizijska komisije do nje ni vsebinsko opredeljevala.

V zvezi z vprašanjem zakonitosti naročnikovega ravnanja pri ocenjevanju dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika tudi ne morejo biti odločilnega pomena navedbe izbranega ponudnika (in

naročnika) o tem, da je izbrani ponudnik naročniku predložil informacije o dobavitelju vezanih plošč, iz katerih je bil izdelan vzorčni zaboj, iz predloženih listin pa da je bilo razvidno, da so te plošče FSC certificirane že po dobavitelju, posledično pa da je vzorčni zaboj izdelan iz FSC certificiranih vezanih plošč. Kot je že bilo pojasnjeno, naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila ni zahteval le, da mora biti vzorčni zaboj izdelan iz FSC certificiranih vezanih plošč, temveč je – poleg oziroma ločeno od navedenega – hkrati zahteval tudi, da mora biti na notranji strani zaboja žig FSC logotipa, vprašanje upravičenosti uporabe FSC logotipa na vzorčnem zaboju pa je, kot tudi že pojasnjeno, v prvi vrsti povezano s predhodno odobritvijo certifikacijskega organa, s katero pa izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb ni razpolagal. Ker je naročnik v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila izrecno zahteval, da mora biti na zaboju žig FSC logotipa, upravičenost in način uporabe FSC logotipa na vzorčnem zaboju tudi ne moreta biti zgolj vprašani notranjega razmerja med izbranim ponudnikom in SiDG, kot to menita naročnik in izbrani ponudnik, pač pa sta iz istega razloga – v nasprotju s prepričanjem naročnika ter izbranega ponudnika – v konkretnem primeru relevantni tudi z vidika presoje dopustnosti ponudb.

Po drugi strani pa za presojo zakonitosti naročnikovega ravnanja pri ocenjevanju dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika ne morejo biti odločilnega pomena po vsebini smiselne navedbe izbranega ponudnika (in naročnika) o tem, da v ponudbi izbranega ponudnika predloženi zaboj predstavlja zgolj vzorec, ki ni namenjen komercialni rabi, posledično pa ga ne gre enačiti s komercialno prodanim FSC certificiranim izdelkom. Ugotoviti namreč gre, da je vzorec zaboja, ki so ga morali ponudniki predložiti v ponudbi, v konkretnem primeru v dokumentaciji v zvezi z oddajo javnega naročila z zabojem, namenjenim komercialni rabi, izenačil že naročnik, ko je v poglavju V., točki 3. navedene dokumentacije med drugim zahteval, da mora biti vzorec zaboja izdelan v skladu z vsemi tehničnimi zahtevami naročnika, razen besedila napisa na zaboju. Navedbe, da vzorca zaboja ne gre enačiti s komercialnim izdelkom, zato za presojo, ali ponudba izbranega ponudnika izpolnjuje zahtevo po žigu FSC logotipa na notranji strani zaboja, ne morejo biti ključne, posledično pa je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila tudi dokazni predlog izbranega ponudnika z vpogledom v določbo 4.6. standarda FSC-STD-50-001 V2-0, s katerim je izbrani ponudnik dokazoval utemeljenost (v konkretnem primeru nerelevantnih) navedb o tem, da odobritev certifikacijskega organa v skladu s pravili FSC certificiranja za tehnični vzorec ni potrebna. Tudi sicer gre v tej zvezi dodati, da je izbrani ponudnik vpogled v določbo 4.6. standarda FSC-STD-50-001 V2-0 prvič – posledično pa prepozno – predlagal šele v vlogi z dne 16. 4. 2026, saj pri tem ni niti pojasnil, še manj pa dokazal, zakaj navedenega dokaza ni predlagal že v vlogi z dne 2. 3. 2026 (po analogiji smiselno prim. šesti odstavek 29. člena ZPVPJN).

Izbrani ponudnik v konkretnem primeru tudi ne more uspeti z navedbami iz vloge z dne 16. 4. 2026 o tem, da SiDG izbranemu ponudniku hkrati s posredovanjem FSC logotipa ni poslal obrazložitve, da mu mora poslati primer (osnutek) uporabe navedenega logotipa, da ga pošlje v odobritev certifikacijskemu organu. Tudi v primeru, ko bi bilo dokazano (pa ni), da je bil SiDG v skladu s pravili FSC certificiranja dolžan izbranemu ponudniku ob posredovanju FSC logotipa pojasniti, da mu mora poslati primer (osnutek) uporabe omenjenega logotipa, navedeno ne bi moglo spremeniti dejstva, da izbrani ponudnik na dan poteka roka za oddajo ponudb ni bil upravičen na vzorec zaboja odtisniti FSC logotipa. Ne glede na navedeno gre v tej zvezi pripomniti, da tudi sicer zgolj na podlagi elektronskega sporočila U. S. O. iz SiDG z dne 12. 1. 2026, v okviru katerega je bil izbranemu ponudniku poslan FSC logotip, še ni mogoče zaključiti, da SiDG izbranega ponudnika pred uporabo navedenega logotipa vendarle ni opozoril na obveznost pridobitve odobritve certifikacijskega organa, zlasti ob upoštevanju pojasnila SiDG z dne 3. 4. 2026 in elektronskega sporočila U. S. O. iz SiDG z dne 12. 2. 2026 ob 12.43 uri, v katerih SiDG navaja, da je izbranega ponudnika na obveznost pridobitve odobritve certifikacijskega organa opozoril.

Državna revizijska komisija se tudi ne more strinjati z navedbami izbranega ponudnika iz vloge z dne 16. 4. 2026, da SiDG v pojasnilu z dne 3. 4. 2026 prihaja v nasprotje s samim seboj. Izbrani ponudnik namreč posamezne, iz konteksta obravnavanega pojasnila kot celote selektivno izvzete navedbe SiDG predstavi kot pojasnjevanje, da je izbrani ponudnik pri naročniku s predložitvijo podatkov o dobavitelju materiala sicer dokazal, da so zaboji izdelani iz FSC certificiranega materiala, pa vendar je kršil določila standarda, saj navedenih podatkov ni posredoval SiDG, čeprav SiDG teh podatkov ne zahteva.

V tej zvezi Državna revizijska komisija na podlagi pregleda obravnavanega pojasnila SiDG ugotavlja, da SiDG v pojasnilu nikjer ne navaja, da je izbrani ponudnik kršil določila standarda s tem, ko SiDG ni posredoval podatkov o dobavitelju materiala, pač pa (na več mestih) dosledno navaja, da je izbrani ponudnik kršil določila standarda s tem, ko je uporabljal FSC logotip, ne da bi predhodno za to pridobil odobritev certifikacijskega organa, navedeno pa je po presoji Državne revizijske komisije, kot že pojasnjeno, ključno z vidika ugotavljanja, ali je ponudba izbranega ponudnika izpolnjevala zahtevo po žigu FSC logotipa na notranji strani vzorca zaboja.

Glede na vse navedeno gre tako po presoji Državne revizijske komisije ugotoviti, da je naročnik ravnal v nasprotju s prvim odstavkom 89. člena ZJN-3 v povezavi z 29. prvega odstavka 2. člena ZJN-3 in določbami dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila, ko je ugotovil, da je zahteva po žigu FSC logotipa na notranji strani vzorca zaboja izpolnjena, posledično pa je ponudba izbranega ponudnika dopustna, in je izbranemu ponudniku oddal javno naročilo.

Državna revizijska komisija je zato na podlagi na podlagi druge alineje prvega odstavka 39. člena ZPVPJN zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev naročnika, kot izhaja iz dokumenta »*Odločitev o oddaji javnega naročila*«, št. 430-390/2025-24 z dne 9. 2. 2026.

Ker je Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugodila že zaradi navedenega, v nadaljevanju ni obravnavala vlagateljevih navedb o tem, da naročnik vlagatelju vpogleda v ponudbo izbranega ponudnika ni omogočil v obsegu, kot ga določa 35. člen ZJN-3, kot tudi ne vlagateljevih navedb o tem, da naročnik ni preveril vsebine in obstoja podatkov iz ponudbe izbranega ponudnika (drugi odstavek 89. člena ZJN-3), nadalje pa tudi ne vlagateljevih navedb o tem, da ponudba izbranega ponudnika ne izpolnjuje več (preostalih) tehničnih zahtev dokumentacije v zvezi z oddajo javnega naročila. Vse izpostavljene navedbe so bile namreč usmerjene v zatrjevanje iste kršitve naročnika (tj. v nepravilno oceno dopustnosti ponudbe izbranega ponudnika), obstoj te kršitve pa je Državna revizijska komisija ugotovila že na podlagi obravnavanih navedb. Ker torej izpostavljene navedbe vlagatelja odločitve Državne revizijske komisije ne bi mogle spremeniti in vlagateljevega položaja v postopku javnega naročanja ne bi mogle več izboljšati, jih Državna revizijska komisija ni vsebinsko obravnavala, posledično pa je kot nepotrebne zavrnila v zvezi z ugotavljanjem njihove utemeljenosti predlagane dokazne predloge vlagatelja (tj. vpogled v zapisnik o vpogledu v ponudbo izbranega ponudnika z dne 17. 2. 2026, fotografije vzorca zaboja izbranega ponudnika in pridobitev strokovnega mnenja glede izvedbe barvanja okovja ter ustreznosti kvalitete vzorca). Poleg navedenega je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila tudi dokazni predlog vlagatelja z zaslišanjem U. S. O. iz SiDG, ki ga je vlagatelj predlagal v zvezi s svojimi navedbami glede neupravičene uporabe FSC logotipa na vzorcu zaboja izbranega ponudnika, saj je vlagatelj utemeljenost teh navedb uspel dokazati že s preostalimi v tej zvezi predlaganimi (in izvedenimi) dokazi.

Ker predmet obravnave v konkretnem primeru ni bilo ravnanje naročnika v zvezi s presojo dopustnosti ponudbe vlagatelja, se Državna revizijska komisija ni vsebinsko opredeljevala do vlagateljevih navedb o tem, da naj bi vlagatelj – v nasprotju z izbranim ponudnikom – storil vse potrebno v povezavi z uporabo FSC logotipa na vzorcu zaboja, ki ga je predložil v ponudbi, vključno s pridobitvijo dokumenta »Client Access Aura«. Posledično Državna revizijska komisija

tudi ni obravnavala navedb, ki sta jih naročnik in izbrani ponudnik podala v zvezi s temi vlagateljevimi trditvami, kot nepotrebne pa je zavrnila v tej zvezi podane vlagateljeve dokazne predloge z vpogledom v elektronsko sporočilo U. S. O. iz SiDG z dne 12. 2. 2026 ob 12.33 uri, dokument »Client Access Aura, TM-59873« in fotografijo vlagateljevega vzorca zaboja.

Dalje je Državna revizijska komisija kot nepotreben zavrnila tudi dokazni predlog izbranega ponudnika z vpogledom v standard FSC-STD-50-001 V3-0 EN, saj se slednji (še) ne uporablja, posledično pa za presojo vprašanja glede upravičenosti uporabe FSC logotipa na proizvodih ne more biti relevanten. Poleg navedenega je Državna revizijska komisija kot nepotrebna zavrnila tudi dokazni predlog z vpogledom v dokument iz ponudbe izbranega ponudnika z naslovom »Potrdilo o izvoru materiala_POSLOVNA SKRIVNOST_.pdf«, ki sta ga naročnik in izbrani ponudnik podala v zvezi z ugotavljanjem utemeljenosti navedb o tem, da je zaboje izbranega ponudnika izdelan iz vezanih plošč breze s FSC certifikatom, te plošče pa so 100 % EU porekla ter vlagoodporne, in dokazni predlog z vpogledom v lastno izjavo iz ponudbe izbranega ponudnika, ki ga je naročnik podal v zvezi z ugotavljanjem utemeljenosti navedb o tem, da so vezane plošče zaboja izbranega ponudnika vlagoodporne ter zahtevane kakovosti, okovje pa je toplotno prašno barvano in kakovostno pričvrščeno. Navedena dokazna predloga sta bila namreč podana v zvezi z ugotavljanjem utemeljenosti navedb, ki jih Državna revizijska komisija po vsebini ni obravnavala (tj. navedb glede vprašanja, ali izbrani ponudnik izpolnjuje preostale tehnične zahteve, ki jih je v zahtevku za revizijo navajal vlagatelj).

Ker je torej Državna revizijska komisija zahtevku za revizijo ugodila in razveljavila odločitev o oddaji javnega naročila, naročnika skladno s tretjim odstavkom 39. člena ZPVPJN napotuje, naj v nadaljevanju postopka oddaje zadevnega javnega naročila sprejme eno od odločitev, ki jih predvideva ZJN-3, pri tem pa naj upošteva tudi ugotovitve Državne revizijske komisije, kot izhajajo iz tega sklepa.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 1. točke izreka tega sklepa.

Vlagatelj je v zahtevku za revizijo in nadaljnjih vlogah zahteval tudi povrnitev stroškov postopka pravnega varstva.

Če je zahtevek za revizijo utemeljen, mora naročnik v skladu s tretjim odstavkom 70. člena ZPVPJN iz lastnih sredstev vlagatelju povrniti potrebne stroške, nastale v predrevizijskem in revizijskem postopku, vključno s takso.

Državna revizijska komisija je glede na navedeno vlagatelju na podlagi 70. člena ZPVPJN in skladno z Odvetniško tarifo (Uradni list RS, št. 2/2015 s sprem.); v nadaljevanju: OT) kot potrebne priznala naslednje opredeljene navedene stroške:

- strošek plačane takse za predrevizijski in revizijski postopek v višini 8.662,00 EUR,
- strošek odvetniških storitev za sestavo zahtevka za revizijo v višini 2.600 točk po tar. št. 44/1 OT, kar ob upoštevanju vrednosti točke 0,60 EUR in 22 % DDV (pooblaščenca odvetniška družba je zavezanka za plačilo DDV) znaša 1.903,20 EUR,
- izdatke v pavšalnem znesku v višini 36 točk (in sicer 2 % od skupne vrednosti storitve do 1.000 točk in 1 % od presežka nad 1.000 točk), izračunane v skladu s tretjim odstavkom 11. člena OT, kar ob upoštevanju vrednosti točke in 22% DDV znaša 26,35 EUR, presežek nad tem zneskom pa je zavrnila, saj zanj ni pravne podlage, ter
- strošek overjenih prevodov dokaznih listin v znesku 364,23 EUR.

Državna revizijska komisija pa vlagatelju ni priznala stroška odvetniških storitev za sestavo vlog z dne 17. 3. 2026, 10. 4. 2026 in 16. 4. 2026, posledično pa tudi ne izdatkov za te vloge. Ti stroški po oceni Državne revizijske komisije namreč niso bili potrebni (peti odstavek 70. člena ZPVPJN v povezavi z osmim odstavkom istega člena), saj navedbe v omenjenih vlogah niso bile bistvene in niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve.

Državna revizijska komisija vlagatelju tudi ni priznala stroškov za sestavo vloge v zvezi s podajo dokaznega predloga po tarifni številki 19(4) OT, ki jih je vlagatelj priglasil v zvezi s sestavo vloge z dne 25. 3. 2026. Vlagatelj namreč z navedeno vlogo ni podal (novega) dokaznega predloga, temveč je zgolj predložil overjene prevode dokaznih listin v tujem jeziku, ki jih je sicer kot dokaz predlagal že v zahtevku za revizijo.

Državna revizijska komisija je tako vlagatelju kot potrebne priznala stroške v višini 10.955,78 EUR, ki jih je naročnik dolžan vlagatelju povrniti v roku 15 dni od prejema tega sklepa (prim. 313. člen Zakona o pravnem postopku, Uradni list RS, št. 26/99 s sprem., v povezavi s prvim odstavkom 13. člena ZPVPJN), v primeru zamude skupaj z zakonskimi zamudnimi obrestmi, ki tečejo od prvega dne po poteku roka za prostovoljno izpolnitev do plačila. Višjo stroškovno zahtevo vlagatelja je Državna revizijska komisija zavrnila.

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 2. točke izreka tega sklepa.

Tudi izbrani ponudnik je v vlogah z dne 2. 3. 2026 in 16. 4. 2026 zahteval povrnitev stroškov, ki so mu nastali v postopku pravnega varstva. Državna revizijska komisija je njegovo stroškovno zahtevo zavrnila, saj je ocenila, da prispevek izbranega ponudnika k rešitvi zadeve ni bil bistven, navedbe v omenjenih vlogah pa niso pripomogle ne k hitrejši ne k enostavnejši rešitvi zadeve, zato stroški izbranega ponudnika niso bili potrebni (smiselno prim. tretji odstavek 70. člena ZPVPJN).

S tem je utemeljena odločitev Državne revizijske komisije iz 3. točke izreka tega sklepa.

Pravni pouk:

Zoper to odločitev je dovoljen upravni spor. Tožba se vloži neposredno pisno pri Upravnem sodišču Republike Slovenije, Fajfarjeva 33, 1000 Ljubljana, ali se mu pošlje po pošti. Rok za vložitev tožbe je 30 dni od vročitve odločitve Državne revizijske komisije.

Predsednica senata:
Dr. Mateja Škabar,
članica Državne revizijske komisije

Vročiti:

- naročniku,
- vlagatelju – po pooblaščenju,
- izbranemu ponudniku – po pooblaščenju,
- Republika Slovenija, Ministrstvo za javno upravo.

Vložiti:

- v spis zadeve, tu.